

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 19 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1977

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
268

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

- Ν. 702. Περί υπαγωγής υποθέσεων εις τὰ διοικητικά δικαστήρια, αντικαταστάσεως, τροποποιήσεως και καταργήσεως διατάξεων του Ν.Δ. 170/1973 «περί του Συμβουλίου της Έπικρατείας». 1

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

829. Περί διενεργείας γενικής απογραφής και ειδικής στατιστικής έρευνας των καταστημάτων εξορύξεως, βιομηχανίας, βιοτεχνίας, ηλεκτρισμού, φωταερίου, εμπορίου και ετέρων υπηρεσιών. 2
830. Περί διενεργείας εύρειας δειγματοληπτικής έρευνας επί της διαρθρώσεως των γεωργικών και κτηνοτροφικών εκμεταλλεύσεων της Χώρας και της απασχολήσεως του πληθυσμού εις την γεωργίαν—κτηνοτροφίαν. 3

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΩΝ

- Διόρθωση σφαλμάτων στο Π.Δ. αριθ. 651/77 του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών. 4

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 702

Περί υπαγωγής υποθέσεων εις τὰ διοικητικά δικαστήρια, αντικαταστάσεως, τροποποιήσεως και καταργήσεως διατάξεων του Ν.Δ. 170/1973 «περί του Συμβουλίου της Έπικρατείας».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισμένοι ομοφώνως μετά της Βουλής. άπεφασίσαμεν:

*Άρθρον 1.

1. Είς την άρμοδιότητα του τριμελούς διοικητικού έφετείου υπάγεται και ή εις πρώτον βαθμόν εκδίκασις αιτήσεων άκυρώσεως άτομικών πράξεων των διοικητικών άρχών άφωρών:

α. εις τόν διορισμόν και την έν γένει υπηρεσιακήν κατάστασιν των υπαλλήλων (πολιτικών και στρατιωτικών) του Δημοσίου, των Δήμων και Κοινοτήτων και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου.

β. εις την εισαγωγήν και κατάστασιν έν γένει μαθητών των παραγωγικών σχολών των ως άνω υπαλλήλων και τας μεταβολάς της καταστάσεως των εφόρων αξιωματικών,

γ. εις την πρόσληψιν και την έν γένει κατάστασιν προσωπικού του Δημοσίου, των Δήμων και Κοινοτήτων και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, ανεξαρτήτως της φύσεως της συνδεούσης αυτό σχέσεως, ως και εις τó προσωπικόν έν γένει των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων και φροντιστηρίων.

2. Της κατά την προηγουμένη παράγραφον άρμοδιότητας του τριμελούς διοικητικού έφετείου εξαίρονται, εξακολουθούσαι υπαγόμεναι εις την κατά πρώτον και τελευταίον βαθμόν άρμοδιότητα του Συμβουλίου της Έπικρατείας, αίτησεις άκυρώσεως άφωρώσαι:

α. εις τόν διορισμόν ή πρόσληψιν και την υπηρεσιακήν έν γένει κατάστασιν των ανωτάτων υπαλλήλων,

β. εις την προαγωγήν από ανωτέρου εις ανώτατον βαθμόν της υπαλληλικής ιεραρχίας,

γ. εις την έκλογήν και την έν γένει υπηρεσιακήν κατάστασιν των καθηγητών και ύφηγητών των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

3. Είς την κατά την παρ. 1 άρμοδιότητα του τριμελούς διοικητικού έφετείου δέν υπάγονται αί κατά την παρ. 4, εδάφιον τρίτον, του άρθρου 103 του Συντάγματος προσφυγαι.

4. Διά διατάγματος, εκδιδομένου προτάσει του Υπουργού Δικαιοσύνης, μετά σύμφωνον γνώμη της Ολομελείας του Συμβουλίου της Έπικρατείας, δύναται νά υπαχθώ εις τὰ τακτικά διοικητικά δικαστήρια ή εκδίκασις κατά πρώτον βαθμόν και άλλων κατηγοριών υποθέσεων της άκυρωτικής δικαιοδοσίας.

*Άρθρον 2.

1. Εάν τó διοικητικόν έφετεϊόν κρίνη ότι ή αίτησις άκυρώσεως δέν είναι εκ των κατά τó άρθρον 1 του παρόντος υπαγομένων εις την άρμοδιότητα αυτού, παραπέμπει την υπόθεσιν εις τó Συμβούλιον της Έπικρατείας, τó όποϊόν, αποφασίζει περί της άρμοδιότητας, κρίνον δε ότι ή υπόθεσις είναι της άρμοδιότητας του διοικητικού έφετείου δύναται ή νά την άναπέμψη ή νά την κρατήσει και δικάσθαι αυτήν κατ' ούσαν.

2. Εάν διά της αίτησεως άκυρώσεως προσβάλλωνται πλείονες πράξεις, ως πρός τινας μόνον των όποϊών είναι καθ' ύλην άρμόδιον τó διοικητικόν έφετεϊόν, τούτο δικάζει την αίτησιν άκυρώσεως διά την υπαγομένην εις την άρμοδιότητα αυτού πράξιν ή πράξεις και παραπέμπει την αίτησιν, διά τὰ λοιπά, εις τó Συμβούλιον της Έπικρατείας. Κατ' εξαίρεσιν, εάν συμπεσβάλλωνται κανονιστική και άτομική πράξεις, ή αίτησις άκυρώσεως άπορρίπτεται καθ' ό μέρος στρέφεται κατά της κανονιστικής πράξεως.

3. Εάν το Συμβούλιον της Επικρατείας κρίνη ότι η εισαχθείσα εις αυτό αίτηση ακυρώσεως δεν είναι εκ των υπαγομένων εις την αρμοδιότητα αυτού, παραπέμπει την υπόθεσιν εις το αρμόδιον διοικητικόν έφετεϊόν.

4. Εάν το Συμβούλιον της Επικρατείας κρίνη ότι ένωσι εκ των προσβαλλομένων δια της εισαχθείσης εις αυτό αίτησεως ακυρώσεως πράξεων δεν είναι εκ των υπαγομένων εις την αρμοδιότητα αυτού, δύναται ή να δικάσῃ τήν αίτησιν ακυρώσεως, δια την υπαγομένην εις την αρμοδιότητά του πράξιν ή πράξεις, και να παραπέμψῃ κατά τὰ λοιπά εις το αρμόδιον διοικητικόν έφετεϊόν ή συντρέχοντος σπουδαίου τινός λόγου, να δικάσῃ ἐξ ολοκλήρου τήν αίτησιν ακυρώσεως.

*Άρθρον 3.

1. Αρμόδιον κατά τόπον δια την έκδικασιν τών κατά τὰ άνωτέρω αίτήσεων ακυρώσεως, είναι το διοικητικόν έφετεϊόν εις την περιφέρειαν του οποίου έδρεύει ή έκδούσα την προσβαλλομένην πράξιν διοικητική αρχή.

2. Επί πράξεως έκδοθείσης κατόπιν άπλης ιεραρχικής ή ένδικοφανούς προσφυγής, ή αρμοδιότης του διοικητικού έφετείου καθορίζεται επί τη βάση της ύποκειμένης εις την προσφυγήν ταύτην πράξεως.

3. Εάν δια της αίτησεως ακυρώσεως προσβάλλωνται πλείονες πράξεις, συναφείς μόν, πλην άνήκουσai εις την αρμοδιότητα διαφόρων διοικητικών έφετεϊών, αρμόδιον δια την έκδικασιν καθίσταται εκείνο εκ τών άνωτέρω δικαστηρίων ένώπιον του οποίου εισήχθη το ένδικον μέσον.

4. Εάν δια πλείονων αίτήσεων ακυρώσεως προσβάλλωνται πλείονες πράξεις συναφείς μόν, πλην άνήκουσai εις την αρμοδιότητα διαφόρων διοικητικών έφετεϊών, αρμόδιον δια την έκδικασιν καθίσταται εκείνο εκ τών δικαστηρίων τούτων ένώπιον του οποίου εισήχθη το πρώτον το ένδικον μέσον.

5. Εάν το διοικητικόν έφετεϊόν κρίνη ότι είναι κατά τόπον άναρμόδιον, καθορίζει το αρμόδιον δικαστήριον, εις το όποιον παραπέμπει την υπόθεσιν. Η άπόφασις του παραπέμποντος δικαστηρίου δεν υπόκειται εις έφεσιν και είναι ύποχρεωτική δια το εις ό ή παραπομπή δικαστήριον.

*Άρθρον 4.

1. Ένώπιον τών διοικητικών έφετεϊών, δικάζοντων κατά τον παρόντα νόμον επί αίτήσεων ακυρώσεως, εφαρμόζονται αναλόγως αι άφορώσαι εις το ένδικον τούτο μέσον διατάξεις του Ν.Δ. 170/1973 «περί του Συμβουλίου της Επικρατείας», ως έκάστοτε ισχύουν, με τας άκολουθούσας τροποποιήσεις:

α. Όπου εν αύταις αναφέρεται το Συμβούλιον της Επικρατείας, ο Πρόεδρος, τὰ μέλη ή ή Γραμματεία αυτού νοείται το οικείον διοικητικόν έφετεϊόν, ο Πρόεδρος αυτού, οι έφεται και ή Γραμματεία αυτού.

β. Η κατά το άρθρον 21 παρ. 2 του Ν.Δ. 170/1973 κοινοποιήσις του δικογράφου της αίτησεως ακυρώσεως και της κατά το άρθρον 52 παρ. 3 αίτησεως άναστολής, μετά της πράξεως όρισμού εισηγητού και δικασίμου, γίνεται και προς την έκδούσαν την πράξιν αρχήν.

γ. Κατά την επ' άμμοατηρίου συζήτησιν οι ιδιώται διάδικοι παρίστανται δια δικηγόρου παρ' Εφέταις.

2. Η κατά το άρθρον 52 του Ν.Δ. 170/1973 αίτησις περί άναστολής έκτελέσεως της επί ακυρώσει προσβληθείσης πράξεως κρίνεται υπό του διοικητικού έφετεϊού εν συμβουλίω.

*Άρθρον 5.

1. Η έκδοθελμένη επί αίτησεως ακυρώσεως ή τριτανακοπής άριστική άπόφασις του διοικητικού δικαστηρίου υπόκειται εις έφεσιν ένώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας.

2. Έφεσιν δύναται να άσκήσουν έντός εξηκονοημέρου προθεσμίας αρχομένης από της επομένης της επίμελεια του δικού κοινοποιήσεως της άποφάσεως, πάντως δέ έντός έτους από της δημοσιεύσεως αυτής, οι κατά την πρωτόδικον άμρωτικήν δίκην διάδικοι.

3. Δευτέρα έφεσις παρά του αυτού δικού κατά της αύτης άποφάσεως, ως προς το αυτό ή άλλο κεφάλαιον, δεν επιτρέπεται. Ωστόσο αποκλείεται ή άσκησις άντεφέσεως.

4. Το δικόγραφο της έφέσεως πρέπει να περιέχη, έκτός των στοιχείων πηχτός δικογράφου, μνείαν της προσβαλλομένης άποφάσεως, σαφείς και συγκεκριμένους λόγους έφέσεως και αίτημα.

5. Η έφεσις άσκήται δια καταθέσεως του δικογράφου εις την γραμματεϊάν του έκδόντος την έκκαλουμένην άπόφασιν δικαστηρίου. Περί της καταθέσεως συντάσσεται έκθεσις εις ίδιον βιβλίον, υπογεγραμμένη και υπό του καταθέτοντος. Η έφεσις διαβιβάζεται άμελλητι μετά του οικείου φακέλου μερίμνη του Γραμματέως, εις το Συμβούλιον της Επικρατείας.

6. Η προθεσμία προς άσκησιν έφέσεως και ή άσκησις του ένδίκου τούτου μέσου δεν επάγονται άναστολήν της έκτελέσεως της πρωτόδικου άποφάσεως.

7. Πρόσθετοι λόγοι έφέσεως υποβάλλονται μόνον δι' ίδιου δικογράφου, κατατιθεμένου εν πρωτοτύπω εις την Γραμματεϊάν του Συμβουλίου της Επικρατείας και κοινοποιουμένου, επί ποινη άπαράδεκτου, δέκα πέντε τουλάχιστον πλήρεις ήμέρας πρό της συζήτησεως, έπιμελεία του έκκαλούντος, προς τον έφεσίβλητον. Η παρ. 6 του άρθρου 21 του Ν.Δ. 170/1973 έχει και εν προκειμένω εφαρμογήν.

8. Εις την κατ' έφεσιν δίκην επιτρέπεται ή το πρώτον άσκησις παρεμβάσεως.

9. Η έφεσις αναφέρεται άποκλειστικώς εις σφάλματα της πρωτόδικου άποφάσεως. Εάν εύρεθῇ βάσιμος λόγος έφέσεως ή έκκαλουμένη άπόφασις εξαφανίζεται και το Συμβούλιον της Επικρατείας δικάζει επί της αίτησεως ακυρώσεως. Εάν το Συμβούλιον της Επικρατείας κρίνη άπορριπτέαν αίτησιν ακυρώσεως, ή όποια είχε γίνει δεκτή υπό του διοικητικού έφετείου, αναβιοί αναδρομικώς από της έκδόσεώς της ή δια της πρωτόδικου άποφάσεως ακυρωθείσα πράξις.

10. Επί έφέσεως δύναται να χορηγηθῇ κατά το άρθρον 52 του Ν.Δ. 170/1973 άναστολή έκτελέσεως της προσβληθείσης επί ακυρώσει διοικητικής πράξεως.

11. Επί έφέσεως εφαρμόζονται αναλόγως κατά τὰ λοιπά αι άφορώσαι εις το ένδικον μέσον της αίτησεως ακυρώσεως διατάξεις του Ν.Δ. 170/1973, ως έκάστοτε ισχύουν.

*Άρθρον 6.

1. Επί μίαν διετίαν, δυναμένην να παραταθῇ δι' εν εισέτι έτος δι' άποφάσεως του Υπουργού Δικαιοσύνης, έκδοθελμένης μετά πρότασιν της Όλομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας από της έναρξεως της έκδικάσεως τών εν άρθρω 1 παρ. 1 και 4 του παρόντος νόμου υπόθέσεων τών διοικητικών δικαστηρίων, τών τριμελούς συνθέσεως διοικητικών έφετεϊών Αθηνών και Πειραιώς δικάζοντων επί αίτήσεων ακυρώσεως, προεδρεύουν Σύμβουλοι της Επικρατείας, όριζόμενοι δι' άποφάσεως της Όλομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας και άσκούντες παραλλήλως τα κύρια αυτών καθήκοντα. Εις τὰ καθήκοντα του Προεδρεύοντος Συμβούλου περιλαμβάνεται και ο προσδιορισμός της δικασίμου και του εισηγητού της υποθέσεως.

2. Της κατά τὰ άνωτέρω συνθέσεως δύναται να μετέχουν και οι πρόεδροι έφετών ως μέλη.

*Άρθρον 7.

1. Εις την αρμοδιότητα του τριμελούς διοικητικού πρωτοδικείου υπάγονται αι διοικητικά διαφοράι ουσίας, αι αναφυόμεναι εκ της άναγνωρίσεως, παραχωρήσεως ή άπονομής δικαιώματος, ή εύεργετήματος ή οίασδήποτε άλλης παροχής, της άρνήσεως ίκανοποίησεως, εν όλω ή εν μέρει, τούτου αίτηματος, ως και της μεταβολής δημιουργηθείσης, δια διοικητικής πράξεως καταστάσεως κατά την εφαρμογήν της νομοθεσίας: α) Περί κοινωνικής ασφάλισσεως, καθότι όσον άφορῇ εις τας εν γένει ασφαλιστικές σχέσεις μεταξύ τών φορέων και τών ήσφαλισμένων ή τών εργοδοτών των, ίδια δέ αι διαφοραι περί την υπαγωγήν εις την ασφάλισιν και την διάρκειαν ταύτης, τας καταβλητέας εισφοράς υπό εργοδοτών και ήσφα-

λίσμενων και τὰς πάσης φύσεως παροχὰς ὑπὸ τοῦ φορέως, β) Περὶ προστασίας ἐν γένει ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου, πολυμοπαθῶν, ἀγωνιστῶν ἐθνικῆς ἀντιστάσεως, ἐφ' ἑδρῶν παλαιῶν καὶ νέων πολιτισμῶν, ἀσπλύντων ἀσπληνῶν, γ) Περὶ λαϊκῆς στέγης, ἐργατικῆς κατοικίας καὶ ἀνταλλαξιμῶν ἀκινήτων, δ) Περὶ ἀποκαταστάσεως γεωργῶν καὶ κτηνοτρόφων.

2. Αἱ ἐκδιδομένης κατ' ἐφαρμογὴν νομοθεσίας ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐκτελεσθῶσι ἀτομικαὶ πράξεις ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 45 παρ. 5 τοῦ Ν.Δ. 170 τοῦ 1973 παραλείψαις διοικητικῶν ἀρχῶν ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ὑπόκεινται εἰς προσφυγὴν ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δικαστηρίου, κρίνοντος κατὰ τὸν νόμον καὶ τὴν οὐσίαν καὶ δυναμένου νὰ ἀκυρώσῃ ἢ τροποποιήσῃ αὐτάς.

3. Ἐὰν εἰς τὴν νομοθεσίαν, κατ' ἐφαρμογὴν τῆς ὁποίας ἐξεδόθη ἡ πράξις τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς προβλέπεται ἡ δυνατότης ἀσκήσεως ἐνδικοφανοῦς μέσου, συνεπαγομένου ἑλεγχον τῆς πράξεως νόμου τε καὶ οὐσίας, ἐνώπιον τῆς αὐτῆς ἢ ἱεραρχικῶς προϊσταμένης ἀρχῆς ἢ εἰδικῶς κατεστημένου ὁργάνου, ἢ ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ πρωτοδικείου προσφυγὴ ἀσκείται μόνον κατὰ τῆς ἐκδιδομένης ἐπὶ τοῦ ἐνδικοφανοῦς τούτου μέσου πράξεως.

4. Ἡ προσφυγὴ ἀσκείται ὑπὸ παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον, ἐντὸς προθεσμίας ἐξήκοντα ἡμερῶν, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἢ δημοσιεύσεως, ὅσας τοιαύτη νομίμως ἐπιβάλλεται, τῆς προσβαλλομένης πράξεως ἢ, ἄλλως, ἀπ' ἧς ἔλαβε πλήρη γνῶσιν ταύτης ὁ αἰτών. ἐπὶ δὲ παραλείψεων, ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 45 παρ. 5 τοῦ Ν.Δ. 170 τοῦ 1973 προθεσμίας.

5. Διοικητικαὶ διαφοραὶ ἐξ ἀγωγῶν περὶ ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ Δημοσίου ἢ νομικῶν προσώπων Δημοσίου δικαίου ἐνεκα παρανομῶν πράξεων τῶν ὁργάνων αὐτῶν, ἐκδιδομένων κατ' ἐφαρμογὴν τῆς νομοθεσίας περὶ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 θεμάτων ἢ παραλείψεων αὐτῶν, ὑφίστανται ἐφεξῆς εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν διοικητικῶν πρωτοδικείων.

6. Ἀρμόδιον κατὰ τόπον διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἀνωτέρω προσφυγῶν καὶ ἀγωγῶν δικαστήριον εἶναι τὸ Διοικητικὸν Πρωτοδικεῖον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐδρεύει ἡ ἐκδου-
σα τὴν προσβαλλομένην πράξιν διοικητικὴ ἀρχή. Ἐπὶ προσβολῆς πράξεως ἐκδοθείσης ἐπὶ ἀπλῆς ἢ ἐνδικοφανοῦς διοικητικῆς προσφυγῆς ἢ παραλείψεως ἐκδόσεως ἀποφάσεως ἐπὶ τοιαύτης προσφυγῆς, ἡ ἀρμοδιότης τοῦ Διοικητικοῦ Πρωτοδικείου καθορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προσβληθείσης δι' ἀπλῆς ἢ ἐνδικοφανοῦς διοικητικῆς προσφυγῆς πράξεως.

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ ἀπόφασις ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ προηγουμένου ἁρθρου διαφορῶν εἶναι ἀνέκκλητος, ὑποκειμένη μόνον εἰς τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς αἰτήσεως ἀνατρέσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

2. Ἡ ἀπόφασις ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν παρ. 5 τοῦ προηγουμένου ἁρθρου διαφορῶν ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ κατὰ τόπον ἀρμοδίου ἐφετείου, ἡ δὲ ἀπόφασις τούτου ὑπόκειται εἰς τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς αἰτήσεως ἀνατρέσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

3. Οἱ λόγοι ἀνατρέσεως, τὰ τῆς διαδικασίας καὶ τῆς ἐν γένει δικονομίας πρὸς ἐκδίκασιν τῶν κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους προσφυγῶν, ἀγωγῶν καὶ ἐφέσεων, θέλουσι καθορισθῆναι διὰ Π. Διατάγματος, ἐκδοθησομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 9.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἁρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 170/1973 Ν. Δ/τος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

α2. Ὁ Προϊστάμενος τῆς Γραμματείας διευθύνει τὰς ἐργασίας ταύτης καὶ ἐκτελεῖ καθήκοντα Γραμματέως τῆς Ὁλομελείας καὶ τοῦ Δ' Τμήματος. Ἀσχεῖ προτέτι ἄμεσον ἐπο-

πτεῖαν ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Γραμματείας καὶ τῶν καθαριστριῶν».

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ/τος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

Ἄρθρον 7.

Ὁλομέλεια — Τμήματα.

1. Τὸ Συμβούλιον ἀσχεῖ τὰς ἀρμοδιότητας αὐτοῦ διὰ τῆς Ὁλομελείας καὶ τῶν Τμημάτων.

2. Τὰ Τμήματα ὀρίζονται εἰς τέσσαρα (Α', Β', Γ' καὶ Δ').

Ἄρθρον 11.

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ/τος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

Ἄρθρον 8.

Σύνθεσις Ὁλομελείας.

1. Ἡ Ὁλομέλεια τοῦ Συμβουλίου, συνεδριάζουσα δημοσίᾳ συντίθεται ἐκ τοῦ Προέδρου, ἐκ δέκα τοῦλάχιστον Συμβούλων καὶ δύο Παρέδρων, ὡς καὶ τοῦ Γραμματέως. Προσερχομένων πλείονων τῶν ἐνδεκα μελῶν, ἀποχωρεῖ ὁ νεώτερος Σύμβουλος ἢ, ἂν οὗτος εἶναι καὶ εἰσηγητὴς τῆς δικαζομένης υποθέσεως, ὁ ἀμέσως πρὸ αὐτοῦ, πρὸς διατήρησιν τοῦ ἀριθμοῦ περιττός.

2. Ἡ Ὁλομέλεια συνέρχεται ἐν συμβουλίῳ κατόπιν προσηκόντος τοῦ Προέδρου, συντιθεμένη ἐκ πάντων τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, πλην τῶν κωλυομένων, παρισταμένου πάντως τοῦλάχιστον τοῦ ἡμίσεος πλέον ἐνὸς τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ αὐτῶν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μετεχόντων μελῶν τοῦ Συμβουλίου δέον νὰ διατηρῆται περιττός, ἐφαρμοζομένου τοῦ τελευταίου ὁρί-
σματος τῆς προηγουμένης παραγράφου.

Κατὰ τὰς περιστάσεις, ἐκτιμημένας ὑπὸ τοῦ Προέδρου, δύναται νὰ κληθῶν ὅπως μετέσχον τῆς συνεδριάσεως καὶ Παρέδρου μετὰ γνώμης συμβουλευτικῆς, ὡς καὶ ὁ Γραμματέως. Εἰς τὴν περίπτωσιν δὲν παρίσταται ὁ Γραμματέως, τὰ πρακτικὰ τηροῦνται ὑπὸ τοῦ τυχόν ὁρισθέντος εἰσηγητοῦ, ἄλλως ὑπὸ τοῦ νεωτέρου τῶν μετεχόντων Συμβούλων ἢ Παρέδρων».

Ἄρθρον 12.

Εἰς τὸ ἄρθρον 9 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν.Δ. προστίθεται παράγραφος, ὑπ' ἀριθ. 3 ἔχουσα ὡς ἀκολουθῶς:

«3. Ἡ Ὁλομέλεια δύναται νὰ ἀποφασίσῃ καὶ περὶ κατανομῆς τῶν Εἰσηγητῶν εἰς τὰ Τμήματα».

Ἄρθρον 13.

Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ/τος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

Ἄρθρον 10.

Σύνθεσις Τμημάτων.

1. Ἐκαστον Τμήμα, συνεδριάζον δημοσίᾳ, συντίθεται ἐκ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ, 4 Συμβούλων, 2 Παρέδρων καὶ τοῦ Γραμματέως.

2. Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ὁλομελείας τοῦ Συμβουλίου, δύναται νὰ προβλεφθῇ σύνθεσις ἐκάστου τῶν Τμημάτων ἐκ 3 μελῶν, 2 Παρέδρων καὶ τοῦ Γραμματέως, πρὸς ἐκδίκασιν κατηγοριῶν υποθέσεων, καθοριζομένων διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος.

3. Προκειμένης ἐπεξεργασίας τῶν διαταγμάτων, κατὰ τὸ ἄρθρον 15, τὸ οἰκτεῖον Τμήμα συντίθεται ἐκ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ, 2 τοῦλάχιστον Συμβούλων καὶ 2 τοῦλάχιστον Παρέδρων ὡς καὶ τοῦ Γραμματέως. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὁ ἀριθμὸς τῶν μετεχόντων συμβούλων, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ Προέδρου, διατηρεῖται περιττός.

4. Τμήμα, καλούμενον κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις τῆς παρ. 2 ἢ γνωμοδοτήσῃ ἐν συμβουλίῳ, συντίθεται ἐκ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ καὶ τεσσάρων Συμβούλων, ὀριζομένων μετ' ἰσο-

θμῶν ἀναπληρωτῶν, διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου τοῦ κατὰ Δεκέμβριον ἐκαστοῦ δευτέρου ἔτους, τῆς θητείας αὐτῶν ἀρχομένης ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ ἀμέσως ἐπομένου ἔτους. Κατὰ τὰς περιστάσεις ἐκτιμωμένας ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Τμήματος, δύναται νὰ κληθῇ ὅπως μετὰσχῇ τῆς συνεδριάσεως καὶ ὁ Γραμματεὺς τοῦ Τμήματος. Μὴ παρίσταμένου Γραμματέως, τὰ πρακτικὰ τηροῦνται, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 8 παρ. 2 ὁριζόμενα.

ἜΑρθρον 14.

Τὸ ἄρθρον 11 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἂνω Ν. Δ/τος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

ἄ᾽ Ἀρθρον 11.

Δικαστικαὶ Διακοπαί.

1. Ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου μέχρι καὶ τῆς 15ης Σεπτεμβρίου ἐκαστοῦ ἔτους διακόπτονται αἱ τακτικαὶ ἐργασίαι τοῦ Συμβουλίου, καθίσταται δὲ Τμήμα Διακοπῶν, τὸ ὁποῖον ἐπεξεργάζεται τὰ διατάγματα, ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν αἰτήσεων ἀναστολῆς καὶ ἐκδικάζει τὰς ὑποθέσεις, αἱ ὁποῖαι ἤθελον κριθῇ κατεπίγουσαι διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου τοῦ ἰδίου Τμήματος. Τῶν διακοπῶν, πλὴν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, μετέχουν καὶ οἱ Πάρεδροι μετὰ τῶν Εἰσηγητῶν.

2. Ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὸ Τμήμα Διακοπῶν Συμβούλων δὲν ἐπαρική διὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ ἀρμοδίου πρὸς ἐκδίκασιν τῆς κατεπιγούσης ὑποθέσεως σχηματισμοῦ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καλοῦνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Τμήματος πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ νομίμου ἀριθμοῦ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου, ἀδιακρίτως.

3. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ περὶ δικαστικῶν διακοπῶν κείμεναι διατάξεις.

ἜΑρθρον 15.

Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἂνω Ν. Δ/τος καταργεῖται.

ἜΑρθρον 16.

Τὸ ἄρθρον 14 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

ἄ᾽ Ἀρθρον 14.

Ἀρμοδιότης Ὀλομέλειας καὶ Τμημάτων.

1. Διὰ Π. Δ/των ἐκδιδομένων προτάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ὀλομέλειας τοῦ Συμβουλίου, καθορίζονται αἱ ὑπαγόμεναι εἰς τὴν ἀρμοδιότητα ἐκαστοῦ τῶν Τμημάτων Α', Β', Γ' καὶ Δ' κατηγορίαι ὑποθέσεων.

2. Ἡ Ὀλομέλεια εἶναι ἀρμοδίαι:

α) Ἐπὶ πάσης ὑποθέσεως καὶ εἰσαγωγέως ἔτι ἐνώπιον Τμήματος, τὴν ὁποίαν ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου ἤθελεν εἰσαγάγει ἐνώπιον αὐτῆς, λόγῳ μείζονος σπουδαιότητος, προκειμένου, ἰδίως, περὶ θεμάτων γενικωτέρας σημασίας, τῆς εἰσηγήσεως ἀνατιθεμένης εἰς Σύμβουλον.

β) Ἐπὶ ζητήματος ἢ ὑποθέσεως, ἢ ὁποία ἤθελε παραπεμφθῇ ἐνώπιον αὐτῆς δι' ἀποφάσεως Τμήματος ὑπὸ τριμελῆ ἢ πενταμελῆ σύνθεσιν, διὰ τοὺς λόγους τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου. Ἡ παραπομπικὴ ἀπόφασις ἐπέχει θέσιν εἰσηγήσεως, τὴν ὁποίαν ἀναπτύσσει ὁ διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὁριζόμενος Σύμβουλος.

γ) Ἐπὶ ὑποθέσεως παραπεμπομένης εἰς ταύτην κατὰ τὴν παράγραφον 6 τοῦ παρόντος.

3. Ἡ Ὀλομέλεια, ἐπιλαμβανομένη κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἐδαφίου β' τῆς προηγουμένης παραγράφου, δύναται, ἐπιλύουσα τὰ γενικωτέρας σημασίας θέματα, νὰ ἐκδικάσῃ ἐξ ὁλοκλήρου τὴν ὑπόθεσιν ἢ νὰ παραπέμψῃ ταύτην πρὸς ἐκδίκασιν εἰς τὸ ἀρμόδιον Τμήμα.

4. Τμήμα φερόμενον ὡς πρὸς τὴν οὐσιαστικὴν συνταγματικότητα ἢ τὴν ἐννοίαν τυπικοῦ νόμου, εἰς λήψιν ἀποφάσεως διαφόρου πρὸς ἀπόφασιν τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν Ὀλομέλειαν, ἢ ὁποία δύναται ν' ἀποφανθῇ περαιτέρω κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 3, ἐς ὅσον δὲν συντρέχει περίπτωσης παραπομπῆς εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 100 τοῦ Συντάγματος Ἀνώτατον Εἰδικὸν Δικαστήριον.

5. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τμήματος, διὰ πράξεώς του δύναται νὰ εἰσαγάγῃ ἢ τὸ Τμήμα ὑπὸ τριμελῆ σύνθεσιν δύναται νὰ παραπέμψῃ τὴν ὑπόθεσιν, λόγῳ σπουδαιότητος, εἰς τὸ Τμήμα ὑπὸ πενταμελῆ σύνθεσιν. Ἐπὶ τοιαύτης παραπομπῆς, εἰσηγητῆς τῆς ὑποθέσεως δύναται νὰ ὀρίζεται καὶ Πάρεδρος. Τὸ Τμήμα ὑπὸ πενταμελῆ σύνθεσιν ἐκδικάζει τὴν ὑπόθεσιν ἐν τῷ συνόλῳ, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς ἀναπομπῆς αὐτῆς εἰς τὸ Τμήμα ὑπὸ τριμελῆ σύνθεσιν, ἐὰν δὲ ἡ παραπομπὴ ἐγένετο δι' ἀποφάσεως τοῦ Τμήματος ὑπὸ τριμελῆ σύνθεσιν, δὲν ἐπιτρέπεται περαιτέρω παραπομπὴ τῆς ὑποθέσεως εἰς τὴν Ὀλομέλειαν, ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῆς προηγουμένης παραγράφου.

6. Τμήμα, κρίνον ἐαυτὸ ἀναρμόδιον, παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ κατ' αὐτὸ ἀρμόδιον Τμήμα. Τοῦτο ἐφ' ὅσον διαφωνεῖ, παραπέμπει τὸ ζήτημα ἐνώπιον τῆς Ὀλομέλειας πρὸς ἐπίλυσιν αὐτοῦ, ὁριζομένου ὡς εἰσηγητοῦ Συμβούλου, ἐφαρμόζεται δὲ κατὰ τὰ λοιπὰ ἢ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

7. Ἐπὶ προσβολῆς διὰ τοῦ αὐτοῦ δικογράφου πλειόνων πράξεων ἀρμοδιότητος διαφόρων Τμημάτων, ἢ ὑποθέσεις εἰσάγεται εἰς τὸ Τμήμα τὸ ἀρμόδιον διὰ τὴν προτασσομένην εἰς τὸ δικόγραφον πράξιν καὶ ἐκδικάζεται ὑπὸ τούτου.

ἜΑρθρον 17.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἂνω Ν. Δ/τος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«1. Πάντα τὰ κανονιστικὰ διατάγματα (πλὴν τῶν ὁριζομένων ἀπλῶς χρόνον ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου), προκειμένου νὰ τύχουν τῆς κατὰ τὸ Σύνταγμα ἐπεξεργασίας, ἀποστέλλονται εἰς τὸ Συμβούλιον ἐν σχεδίῳ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, δυναμένου νὰ τάξῃ καὶ προθεσμίαν, ἀνάλογον πρὸς τὴν σπουδαιότητα καὶ τὸ τυχὸν κατεπίγον τοῦ διατάγματος, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς περιελεύσεως αὐτοῦ εἰς τὸ Συμβούλιον».

ἜΑρθρον 18.

Ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἂνω Ν. Δ/τος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«7. Ἐὰν ὁ ἀσκήσας τὸ ἐνδίκον μέσον καὶ ὁ ἀντίκλητος αὐτοῦ δὲν κατοικοῦν εἰς τὴν ἀρχήν ἢ μεταγενεστέρως διηλωθεῖσαν κατοικίαν ἐν Ἀθήναις, ἢ ἐκδίκασις τοῦ ἐνδίκου μέσου χωρεῖ ἄνευ τῶν πρὸς αὐτοὺς κοινοποιήσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 21 παράγραφος 3 ἐδ. γ' καὶ 5 καὶ τοῦ ἄρθρου 49 παρ. 2 τοῦ παρόντος. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ εἰς ἣν περίπτωσιν δὲν ἐγένετο διορισμὸς ἀντικλήτου, καίτοι ὀρίσματο ὑποχρέωσις πρὸς τοῦτο, κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου».

ἜΑρθρον 19.

Τὸ ἄρθρον 19 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἂνω Ν. Δ/τος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

ἄ᾽ Ἀρθρον 19.

Κατάθεσις δικογράφων.

1. Ἡ κατάθεσις τοῦ δικογράφου γίνεται διὰ παραδόσεως τοῦ πρωτοτύπου εἰς τὴν Γραμματεῖαν τοῦ Συμβουλίου, συντασσομένης ἐπ' αὐτοῦ, ἀταλῶς, σχετικῆς πράξεως, ἢ ὁποία ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ καταθέτοντος καὶ ὑπὸ τοῦ παραλαμβάνοντος ὑπαλλήλου.

2. Τὰ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου ἐνδίκαια μέσα ἀσκούνται καὶ διὰ κατάθεσεως εἰς οἰκονομικὰ δημοσίαν ἀρχήν, συντασσομένης ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου τοῦ δικογράφου σχετικῆς πράξεως, ὑποχρεομένης, κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ.

Τὰ οὕτω κατατιθέμενα δικόγραφα ἀποστέλλονται ἀμελλητί εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

3. Τὰ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους κατατιθέμενα δικόγραφα καταχωρίζονται ἐν περιλήψει εἰς ἰδίον βιβλίον ὑπ' αὐξοῦντα ἀριθμὸν, κατὰ τὴν σειράν καταθέσεως ἢ περιελεύσεως τῶν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Ὑπὸ τὸν αὐτὸν αὐξοῦντα ἀριθμὸν καταχωρίζονται, εἰς ἰδίαν στήλην, τὰ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως δικόγραφα παρεμβάσεως καὶ προσθέτων λόγων.

"Αρθρον 20.

1. Η παράγραφος 2 εδ. δ' του άρθρου 21 του αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ/τος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«δ) Ἐπὶ αἰτήσεως ἀκυρώσεως κατὰ πράξεως ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου κρίσεως ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, αποτελουμένων ὄργανον τῆς κρατικῆς διοικήσεως, ἡ κοινοποίησις γίνεται πρὸς τὸν Ὑπουργόν, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ἀρμοδιότητα ὑπάγεται τὸ συμβούλιον τοῦτο ὡς καὶ εἰς τὸ νομικὸν πρόσωπον εἰς τὸ ὁποῖον ὑπηρετεῖ ὁ ἀσκήσας τὴν αἴτησιν ὑπάλληλος».

2. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ αὐτοῦ άρθρου 21 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«4. Ἐπὶ αἰτήσεως ἀναίρεσεως, ἡ κοινοποίησις γίνεται πρὸς τὸν ἀναιρεσίβλητον. Ἐὰν ἡ διὰ τῆς Γραμματείας τοῦ Συμβουλίου κοινοποίησις καθίσταται ἰδιαίτερος δυσχερής, ἡ αἴτησις εἰσάγεται πρὸς συζήτησιν δι' εἰδικῆς πράξεως τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ οἰκείου Τμήματος, τὸ δὲ δικαστήριον, ἐφ' ὅσον διαπιστώσει τὴν ὑπαρξίν τῆς δυσχερείας ταύτης, ἀναβάλλον δι' ἀποφάσεώς του τὴν ἐκδίκασιν τῆς υποθέσεως, διατάσσει τὴν ἐπιμελείαν τοῦ ἀναιρεσιόντος κοινοποιήσιν. Εἰς περίπτωσιν μὴ συμμορφώσεως τοῦ ἀναιρεσιόντος πρὸς τὴν οὕτως ἐπιβαλλομένην ὑποχρέωσιν, ἡ αἴτησις ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαράδεκτος».

"Αρθρον 21.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ άρθρου 25 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ/τος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«1. Ἐπιτρέπεται ἡ υποβολὴ προσθέτων λόγων διὰ δικογράφου, κατατιθεμένου, κατὰ τὰ ἐν άρθρῳ 19 παρ. 1 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα, καὶ κοινοποιουμένου ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου δέκα πέντε τοῦλάχιστον πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως, ἐπιμελείαν τοῦ ἀσκήσαντος τὸ ἐνδίκον μέσον, δι' ἐπιδόσεως καχυωμένου ἀντιγράφου εἰς τοὺς πρὸς οὓς, κατὰ τὸ άρθρον 21 τοῦ παρόντος, κοινοποιεῖται τὸ ἐνδίκον μέσον καὶ εἰς τοὺς ἔχοντας ἀσκήσει παρέμβασιν.

Ἡ παράγραφος 6 τοῦ άρθρου 21 ἔχει καὶ ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογὴν».

"Αρθρον 22.

Τὸ άρθρον 30 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ/τος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

"Αρθρον 30.

Παραίτησις.

1. Ἡ παραίτησις ἀπὸ δικογράφου ἀσκηθέντος ἐνδίκου μέσου, ἐπαγομένη κατάργησιν τῆς δι' αὐτοῦ ἀνοίξεως δίκης ἐπιτρέπεται μέχρι τῆς συζητήσεως τῆς υποθέσεως, γίνεται δὲ διὰ δηλώσεως κατατιθεμένης εἰς τὴν Γραμματείαν ἢ προφορικῶς ἐπ' ἀκροατηρίου εἴτε ὑπὸ πληρεξουσίου δικηγόρου, ἔχοντος γενικὸν ἢ εἰδικὸν πληρεξούσιον, εἴτε καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἀσκήσαντος τὸ ἐνδίκον μέσον. Παραίτησις γίνεται ἐπίσης καὶ διὰ δηλώσεως τοῦ ἀσκήσαντος τὸ ἐνδίκον μέσον ἐνώπιον συμβολαιογράφου, ἐὰν ἀντίγραφον τῆς συμβολαιογραφικῆς πράξεως περιέλθῃ εἰς τὸ Συμβούλιον μέχρι τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως.

2. Παραίτησις δι' ἐγγράφου δηλώσεως εἰς τὴν Γραμματείαν ἢ διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, ὑποβαλλομένη ἢ περιεχομένη εἰς τὸ Συμβούλιον πρὸ τοῦ καθορισμοῦ δικασίμου, γίνεται δεκτὴ διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ οἰκείου Τμήματος, ὁ ὁποῖος δύναται, εἰς περίπτωσιν οἰαδήποτε ἀριβολίας περὶ τοῦ ἐγκύρου τῆς δηλώσεως, νὰ εἰσαγάγῃ ταύτην ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου.

3. Παραίτησις περιέχουσα ὅρους ἢ αἰρέσεις θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη.

4. Ἀνάκλησις παραίτησεως δὲν ἐπιτρέπεται.

5. Αἴτησις, ἀπὸ τοῦ δικογράφου τῆς ὁποίας, ἔχοντες παρτίτησις, θεωρεῖται ὡς μὴ ἀσκηθείσα».

"Αρθρον 23.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ άρθρου 34 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ/τος, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«2. Τὰ τῆς καταχώρισεως τῆς γνώμης τῶν μειοψηφούντων εἰς τὴν ἀπόφασιν καὶ τὸ πρακτικὸν διασκέψεως διέπονται ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ άρθρον 93 παρ. 3 τοῦ Συντάγματος, εἰδικοῦ νόμου».

2. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ αὐτοῦ άρθρου 34 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«5. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ὁσάκις ἡ Ὁλομέλεια ἢ τὰ Τμήματα ἀποφασίσουν ἡ γνωμοδοτοῦν ἐν συμβουλίῳ».

"Αρθρον 24.

Τὸ κατὰ τὸ άρθρον 36 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ/τος παράβολον ὁρίζεται εἰς δραχμὰς ἑπτακοσίας πεντήκοντα.

"Αρθρον 25.

Τὸ άρθρον 37 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ/τος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

"Αρθρον 37.

Τῆς ὑποχρέσεως καταβολῆς τελῶν καὶ παραβόλου δύναται νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν ἀσκούντα τὸ ἐνδίκον μέσον ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ οἰκείου Τμήματος λόγω πιθανολογούμενης κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ, ἐνδείας. Πρὸς τοῦτο συνοπθίζεται μετὰ τοῦ δικογράφου ὑπὸ τοῦ ἀσκούντος τὸ ἐνδίκον μέσον ἰδιὰ αἴτησις, τὸ δὲ δικόγραφον τοῦ ἐνδίκου μέσου γίνεται δεκτὸν πρὸς καταθέσιν καὶ ἀνεῦ τῆς καταβολῆς τελῶν καὶ παραβόλου. Ὁ Πρόεδρος ἀποφασίζει ἐπὶ τῆς αἰτήσεως εἰς περίπτωσιν δὲ ἀπορριψέως τῆς, ὁ αἰτῶν ὑποχρεοῦται ὅπως καταβάλῃ, τὰ μὴ καταβληθέντα τέλη καὶ παραβόλον ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς ἀπορριπτικῆς πράξεως, ἄλλως τὸ ἐνδίκον μέσον ἀπορρίπτεται, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῆς παρ. 4 τοῦ άρθρου 35 τοῦ παρόντος».

"Αρθρον 26.

Τὸ άρθρον 40 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ/τος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

"Αρθρον 40.

Ἀνάλογος ἐφαρμογὴ διατάξεων.

Κατὰ τὰ λοιπὰ, καὶ δὴ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς κοινοποιήσεις τοὺς λόγους ἐξαιρέσεως τῶν δικαστῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας καὶ τὴν ἐπὶ ταύτῃ ἀδυναμίαν, εἰς τὴν συγγνώμην συγγενείας, τὴν διεξαγωγὴν τῶν συζητήσεων, τὴν εὐταξίαν τοῦ ἀκροατηρίου, τὴν κατάρτισιν τῶν πρακτικῶν καὶ ἀποφάσεων καὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν διατασσομένων τυχόν ἀποδείξεων, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων, αἱ ἰσχύουσαι ἐπὶ τῆς ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐπὶ πολιτικῶν δίκων διαδικασίας».

"Αρθρον 27.

Τὸ άρθρον 45 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ/τος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

"Αρθρον 45.

Προστέλλόμενα πράξεις.

1. Ἡ αἴτησις ἀκυρώσεως δι' ὑπέρβασιν ἐξουσίας ἢ παράβασιν νόμου χωρεῖ μόνον κατὰ τῶν ἐκτελεστῶν πράξεων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, τῶν μὴ ὑποκειμένων εἰς ἕτερόν τι ἐνδίκον μέσον διὰ τῆς δικαστικῆς οἰκίας.

2. Ἡ αἴτησις ἀκυρώσεως εἶναι ἀπαράδεκτη, ἐὰν στρέφεται κατὰ ἐκτελεστῆς πράξεως, κατὰ τῆς προβλεπόμενης ὑπὸ τοῦ νόμου ἐνδικοφανῆς προσφυγῆς, ἀσκουμένη κατὰ νόμον ἐντὸς ὁρισμένης προθεσμίας ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος τὴν πράξιν ἢ ἑτέρου ὁργάνου καὶ καθιστώσα δυνατὴν τὴν κατ' οὐσίαν ἐπαναθέσιν τῆς υποθέσεως. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, ἡ αἴτησις ἀκυρώσεως χωρεῖ μόνον κατὰ τῆς ἐπὶ τῆς προσφυγῆς ἐκδιδόμενης πράξεως.

Ἡ παρεχόμενη τῆς τυχόν ὑπὸ τοῦ νόμου εἰδικῶς καταστροφῆς προθεσμίας πρὸς ἐκδοσιν ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω προσφυγῆς, ἡ τοιαύτης προθεσμίας μὴ καταστροφῆς, παρερχο-

μένου άπρακτου τριμήνου από της ύποβολής της προσφυγής, ή αίτησις άκυρώσεως άσκήνται κατά της διά της παρόδου της προθεσμίας τεκμαιρομένης άπορρίψεως της προσφυγής.

Η τυχόν μέχρι της συζητήσεως όποτεδήποτε έκδοθείσα επί της προσφυγής απόφασις, λογίζεται συμπροσβαλλομένη διά της κατά της τεκμαιρομένης άπορρίψεως άπκηθείσας αίτησεως είναι δε πάντως και αυτότελώς προσβλητή δι' αίτησεως άκυρώσεως.

3. Επί διοικητικής διαδικασίας προβλεπούσης πλείονα στάδια κατ' ούσίαν κρίσεως της ύποθέσεως, εάν τó όργανον ενδιαμέσου βαθμίδος παραλείψη νά άποφανθή επί της πρός αυτό προσφυγής εντός της νομίμου προθεσμίας ή τοιαύτης μή τασσομένης εντός τριμήνου από της ύποβολής της προσφυγής, ó ενδιαφερόμενος δικαιούται εντός της νομίμου προθεσμίας νά προσφύγη κατά της παραλείψεως ταύτης εις τó άνωτέρου βαθμού όργανον, εις τó όποϊον μεταβιβάζεται ή υπόθεσις εν τώ συνόλω εφαρμοζομένων κατά τά λοιπά των διατάξεων της προηγουμένης παραγράφου.

4. Αίτησις άκυρώσεως είναι δεκτή και επί παραλείψεως άρχής τινος, όπως προβή εις όφειλομένην νόμιμον ενέργειαν, όσάκις εκ του νόμου επιβάλλεται εις αυτόν ρύθμισις συγκεκριμένης σχέσεως δι' έκδόσεως έκτελεστικής πράξεως, υπαγομένης εις τούς όρους της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

Θεωρείται άρνούμενη ή άρχή την τοιαύτην ενέργειαν μετά την άπρακτον παρέλευσιν της υπό του νόμου τασσομένης τυχόν ιδίας προθεσμίας, άλλως μετά παρέλευσιν τριμήνου από της ύποβολής της σχετικής αίτησεως εις την Διοίκησιν, ύποχρεωμένης όπως χορηγή άτελή θεράτωσην περί της ήμέρας ύποβολής της αίτησεως ταύτης. Αίτησις άκυρώσεως ασκούμενη πρό της παρελεύσεως των άνωτέρω προθεσμιών είναι άπαραδέχτως.

Ρητή άρνητική πράξις της Διοικήσεως, της όποιας προηγύθη σιωπήρά κατά τά άνωτέρω άρνησις, λογίζεται συμπροσβαλλομένη διά της κατά της σιωπηράς άρνήσεως άσκηθείσας, παραδεκτώς κατά τ' άνωτέρω, αίτησεως άκυρώσεως, είναι δε πάντως αυτότελώς προσβλητή, εφ' όσον δέν ήσκηθή παραδεκτώς αίτησις άκυρώσεως κατά της σιωπηράς άρνήσεως.

5. Δέν ύπόκεινται εις αίτησιν άκυρώσεως αί κυβερνητική πράξις και διαταγή, αί αναγόμεναι εις την διαχείρισιν της πολιτικής εξουσίας.

Άρθρον 28.

Τó άρθρον 46 του αυτού ως άνω Ν. Δ/τος άντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρον 46.

Προθεσμία.

1. Η αίτησις άκυρώσεως, μή όριζόμενου ειδικώς άλλως, άσκήνται εντός προθεσμίας εξήκοντα ήμερών, άρχομένης από της έπομένης της κοινοποιήσεως ή της νόμω επιβαλλομένης δημοσιεύσεως της προσβαλλομένης πράξεως ή, άλλως άφ' ής έλαβε ταύτης πλήρη γνώσιν ó αίτών, επί δε των περιπτώσεων των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 45 του παρόντος, από της παρελεύσεως των εν αύταις προθεσμιών.

2. Πάσα διοικητική προσφυγή, πλην της εν παραγράφω 2 του άρθρου 45, του παρόντος, ως και ή άπλή αίτησις, θεωρείται δι' άναφοράς πρός την έκδουσαν την πράξιν ή πρός την προϊσταμένην άρχήν, διακόπτεται την κατά την παράγραφον 1 του παρόντος άρθρου προθεσμίαν επί τόν όρίζομενον διά την έκδοσιν σχετικής πράξεως χρόνον ή τοιούτου χρόνου μή όριζόμενου, επί 30 ήμερας ή μέχρι της πρό της παρόδου των προθεσμιών τούτων κοινοποιήσεως ή πλήρους γνώσεως της απαντήσεως της Διοικήσεως.

3. Η περί παρατάσεως διάταξις της παραγράφου 3 του άρθρου 41 του παρόντος εφαρμόζεται και επί της 60ν-ήμερου προθεσμίας άκήσεως της αίτησεως άκυρώσεως.

Άρθρον 29.

Η παράγραφος 2 του άρθρου 49 του ως άνω Ν. Δ/τος άντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η παρέμβασις άσκήνται επί ποινή άπαραδέχτου διά δικηγράφου κατατιθεμένου κατά τά εν άρθρω 19 παρ. 1 του παρόντος όρίζομενα και κοινοποιουμένου 6 τουλάχιστον πλήρεις ήμέρας πρό της συζητήσεως, έπιμελεία του παρεμβαίνοντος δι' επιδόσεως κακυρωμένου αντιγράφου πρός τούς διαδίκους».

Άρθρον 30.

Η παράγραφος 4 του άρθρου 50 του ως άνω Ν. Δ/τος άντικαθίσταται ως εξής:

«4. Αί διοικητική άρχαί δέον, εις έκτέλεσιν της εν άρθρω 95 παρ. 5 του Συντάγματος ύποχρεώσεώς των νά συμμορφώνται κατά τās έκάστοτε περιπτώσεις διά θετικής ενεργείας πρός τó περιεχόμενον της αποφάσεως του Συμβουλίου ή νά άπέχουν από πάσης ενεργείας αντιτιθεμένης πρός τά ύπ' αύτῶ κριθέντα.

Ο παραβάτης, πλην της, κατά τó άρθρον 259 του Ποινικού Κώδικος, διώξεως, ύπέχει και προσωπικήν ευθύνην πρός άποζημίωσιν».

Άρθρον 31.

1. Όπου εις τās διατάξεις του παρόντος και του Ν.Δ. 170/1973 «περί του Συμβουλίου της Έπικρατείας» αναφέρεται ως άφετηρία προθεσμίας ή κοινοποιήσις ή ή επίδοσις ή ή δημοσίευσις, νοείται ή έπομένη της κοινοποιήσεως, επίδοσεως ή δημοσιεύσεως.

2. Όπου εις τās διατάξεις του παρόντος και του Ν.Δ. 170/1973 προβλέπεται ως άφετηρία προθεσμίας ή γνώσις του ενδιαφερομένου, νοείται ή πλήρης γνώσις τούτου.

Άρθρον 32.

Μεταβατικά διατάξεις.

1. Μέχρι της έκδόσεως των υπό των διατάξεων του Ν. Δ. 170/1973, ως αύται τροποποιούνται υπό του παρόντος νόμου, προβλεπόμενων αποφάσεων και διαταγμάτων ισχύουν αί ήδη, επί τη βάσει των μέχρι τούδε ισχυουσών σχετικών διατάξεων έκδοθείσα: αποφάσεις και διατάγματα.

2. Έκδικάζονται: έφεξής υπό του Δ' Τμήματος αί εισαχθείσαι μέχρι της έναρξεως της ισχύος του παρόντος εις την Όλομελείαν ύποθέσεις, εξαίρειται των κατά τó άρθρον 14 παρ. 2 εδάφια β' και γ' του Ν.Δ. 170/1973 εισαχθεισών ή παραπεμφθεισών ενώπιον της Όλομελείας ύποθέσεων.

3. Η διάταξις της παρ. 2 του άρθρου 30 του Ν.Δ. 170/1973, ως τó άρθρον τούτο άντικαθίσταται διά του άρθρου 22 του παρόντος έχει εφαρμογήν και επί παραιτήσεων, ύποβληθεισών μέχρι της έναρξεως της ισχύος του παρόντος νόμου επί ύποθέσεων διά τās όποιας δέν ώρίσθη εισέτι δικάσιμος.

4. Δι' έσωτερικού κανονισμού, έκδοθησομένου κατά τά εν άρθρω 66 του Ν.Δ. 170/1973 όρίζομενα, θέλει τεθῇ εις εφαρμογήν τó άρθρον 19 του αυτού Ν. Δ/τος, ως τούτο άντικαθίσταται: υπό του άρθρου 19 του παρόντος. Μέχρι της έκδόσεως του κανονισμού τούτου ισχύουν, ως πρός τόν τρόπον άσκήσεως των ένδίκων μέσων, προσθέτων λόγων και παρεμβάσεων, αί κείμεναι διατάξεις.

5. Διά τά μέχρι της έναρξεως της ισχύος του παρόντος άσκηθέντα ένδικα μέσα, διά τά όποια δέν έληξεν ή μηνιαία προθεσμία καταβολής του παραδόλου, είναι καταβλητέον τó υπό του άρθρου 36 του Ν.Δ. 170/1973, ως τούτο είχε πρό της τροποποίησεώς του διά του άρθρου 24 του παρόντος προβλεπόμενον παράβολον.

6. Αί παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 45 του Ν.Δ. 170/1973, ως τó άρθρον τούτο άντικαθίσταται: υπό του άρθρου 27 του παρόντος, έχουν εφαρμογήν και επί ύποθέσεων αί όποιαι δέν έχουν συζητηθῇ μέχρι της έναρξεως της ισχύος του παρόντος.

Άρθρον 33.

1. Από της έναρξεως της ισχύος του παρόντος καταργούνται:

α) Αί κατά την κειμένην νομοθεσίαν διατάξεις διά τῶν όποίων παρέχεται ή δυνατότης άσκήσεως και δευτέρας άπλής

ή ένδικοφανούς διοικητικής προσφυγής κατά πράξεως έκδοθείσης επί ένδικοφανούς προσφυγής.

β) Τά ύφιστάμενα ειδικά πρὸς ἐκδίκασιν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον προσφυγῶν δευτέρου βαθμοῦ ὄργανα.

γ) Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

2. Αἱ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκκρεμίσαι ἐνώπιον τῶν καταργουμένων κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον δευτεροβαθμίων ὀργάνων κρίσεις ἐφέσεις ἐκδικάζονται ὑπ' αὐτῶν, τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως ὑποκειμένης εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος προσφυγὴν ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Πρωτοδικείου.

3. Ὅσακις ὑπὸ τῆς κειμένης περὶ κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως νομοθεσίας παρέχεται εἰς ἀσφαλιστικὸν φορέα ἡ εὐχέρεια προσβολῆς πράξεως ὀργάνου αὐτοῦ ἐκδοθείσης μετ' ἀτκήσιν ὑπὸ ἐνδιαφερομένου ένδικοφανοῦς προσφυγῆς καὶ ὑποκειμένης τοῦ λοιποῦ, θάσει τοῦ παρόντος νόμου, εἰς προσφυγὴν ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Πρωτοδικείου, ἡ εὐχέρεια αὕτη διατηρεῖται, δύναται δὲ ὁ ἀσφαλιστικὸς φορεὺς νὰ ἀτκήσῃ κατὰ τῆς πράξεως ταύτης τοῦ ὀργάνου τοῦ τὴν κατ' ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος προσφυγὴν.

4. Πράξεις Κανονισμοῦ συντάξεως ὑπὸ μονομελῶν ἢ συλλογικῶν διοικητικῶν ὀργάνων τακτικῶν ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, συνταξιοδοτουμένων κατὰ τὴν νομοθεσίαν περὶ συντάξεων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, εἴτε κατὰ παραπομπὴν εἰς αὐτήν, εἴτε δι' ἰδίων νομοθετημάτων περιλαμβανόντων παρεμφερεῖς διατάξεις, ἐξακολουθοῦν ὑποκειμέναι εἰς τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ Α.Ν. 599 τοῦ 1968 «περὶ τῆς διαδικασίας κανονισμοῦ τῶν συντάξεων τοῦ Δημοσίου», ένδικο μέσα.

5. Κατ' ἐξαιρέσιν τῆς ἐν ἄρθρῳ 7 τοῦ παρόντος ρυθμίσεως αἱ διαφοραὶ αἱ προκαλούμεναι ἐκ πράξεων ἢ παραλείψεων τῶν ὀργάνων τοῦ Ὁργανισμοῦ Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων ἐξακολουθοῦν ὑπαγόμεναι εἰς τὴν ἀκυρωτικὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Ἡ μεταφορὰ αὐτῶν θέλει συντελεσθῇ διὰ Π. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

6. Αἱ παρὰ τῷ Ι.Κ.Α. ὑφιστάμεναι Ἐπιτροπαὶ καθορισμοῦ ἡλικίας διατηροῦνται, τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν ὑποκειμένων εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος προσφυγὴν.

* Ἀρθρον 34.

Διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ Σχεδίου τοῦ ὑπὸ τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 8 προβλεπομένου Π. Διατάγματος δύναται νὰ συσταθῇ, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, πενταμελὴς νομοπαρασκευαστικὴ ἐπιτροπὴ, αποτελουμένη ἐκ Συμβούλων καὶ Παρέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ δικαστικῶν λειτουργῶν τῆς τακτικῆς πολιτικῆς ἢ διοικητικῆς δικαιοσύνης καὶ ἐνὸς γραμματέως ὑπαλλήλου τῆς γραμματείας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Εἰς τὸν Πρόεδρον τὰ μέλη καὶ τὸν γραμματέα τῆς ἐπιτροπῆς παρέχεται ἀπόζημίωσις κατὰ συνεδρίαν ἢ ἐφ' ἅπαξ, καθοριζομένη διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν.

* Ἀρθρον 35.

Κωδικοποίησις διατάξεων.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης δύναται νὰ κωδικοποιηθῶν εἰς ἐνιαῖον κείμενον καὶ περὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας κείμεναι διατάξεις.

* Ἀρθρον 36.

1. Ἡ ἀρμοδιότης τῶν διοικητικῶν ἐφετείων πρὸς ἐκδίκασιν τῶν μεταβιβαζομένων εἰς αὐτὰ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου ὑποθέσεων, ὡς καὶ ἡ ἰσχύς τῶν ἄρθρων 1—6 τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1978.

2. Ἡ ἀρμοδιότης τῶν διοικητικῶν πρωτοδικείων πρὸς ἐκδίκασιν τῶν μεταβιβαζομένων εἰς αὐτὰ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος νόμου ὑποθέσεων ἀρχεται ἀπὸ 1.1.1978, τῆς ἡμέρας

μηνίος ταύτης δυνάμενης νὰ μετατεθῇ, οὐχὶ πέραν τοῦ τριμήνου, διὰ διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης.

* Ἀρθρον 37.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐκτὸς ἂν ἄλλως ὀρίζεται ὑπὸ τούτου.

Ὁ παρὼν νόμος ὑπογράφεται ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1977

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 829

Περὶ διενεργείας γενικῆς ἀπογραφῆς καὶ ἐιδικῆς στατιστικῆς ἐρεύνης τῶν καταστημάτων ἐξορύξεως, βιομηχανίας, βιοτεχνίας, ἡλεκτρισμοῦ, φωταερίου, ἐμπορίου καὶ ἐτέρων ὑπηρεσιῶν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 6, τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 7 καὶ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ν.Δ. 3627/56 περὶ ὀργανώσεως τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος.

2. Τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 ἐδαφ. δ' τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Π.Δ. 501/1977 «περὶ Ὁργανισμοῦ τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος», καὶ

3. Τὴν ἐν' ἀριθ. 790/1977 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ, Βιομηχανίας καὶ Ἐνεργείας καὶ Ἐμπορίου Ὑπουργῶν, ἀποφασίζομεν:

* Ἀρθρον μόνον.

Ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος δὲ διενεργηθῶν:

α) Ἐντὸς τοῦ ἔτους 1978, γενικὴ καὶ ἅπασαν τὴν Χώραν ἀπογραφὴ τῶν καταστημάτων καὶ ἐπιχειρήσεων ἐξορύξεως, βιομηχανίας, βιοτεχνίας, ἡλεκτρισμοῦ, φωταερίου, ἐμπορίου καὶ ἐτέρων ὑπηρεσιῶν, ἐπὶ σκοπῷ συγκεντρώσεως στατιστικῶν στοιχείων ἀφωρῶντων εἰς τὴν οἰκονομικὴν καὶ νομικὴν κατάστασιν καὶ τὴν εἰς ἀπαρχολήσιν διάρθρωσιν τῶν ἀπογραφομένων καταστημάτων καὶ ἐπιχειρήσεων κατὰ κλάδον οἰκονομικῆς δραστηριότητος, ὡς καὶ τῆς κατάρτισεως σχετικῶν στατιστικῶν πινάκων καὶ δελτίων μητρώου, καὶ

β) Ἐν συνεχείᾳ τῆς ἀπογραφῆς, διεγερτοληπτικαὶ ἐρευναι πρὸς συλλογὴν συμπληρωματικῶν στοιχείων ἐπὶ τῆς γενικῆς ἀπογραφῆς τῶν ὡς ἄνω καταστημάτων καὶ ἐπιχειρήσεων.

Εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Π. Δ/τος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Σεπτεμβρίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΠΑΝΑΓ. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ

ΚΩΝΣΤ. ΚΟΝΟΦΑΓΟΣ

ΕΜΠΟΡΙΟΥ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 830

(3)

Περί διενεργείας εύρειας δειγματοληπτικής έρεύνης επί τής διαρθρώσεως τών γεωργικών και κτηνοτροφικών εκμεταλλεύσεων τής Χώρας και τής απασχολήσεως τού πληθυσμού εις τήν γεωργίαν—κτηνοτροφίαν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντες υπ' όψει:

1. Τάς διατάξεις τής παραγράφου 2 τού άρθρου 21 τού Ν.Δ. 3627/56 «περί οργανώσεως τής Έθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας τής Ελλάδος».

2. Τάς διατάξεις τής παραγράφου 2 τού άρθρου 15 τού Π.Δ. 501/1977 «περί Οργανισμού τής Έθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας τής Ελλάδος», και

3. Τήν υπ' αριθ. 789/1977 γνωμοδότησιν τού Συμβουλίου τής Επικρατείας, προτάσει τών επί τού Συντονισμού και Γεωργίας Υπουργών, αποφασίζομεν:

Άρθρον 1.

Υπό τής Έθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας τής Ελλάδος θά διενεργηθή εύρεια δειγματοληπτική έρευνα διά τήν μελέτην τής διαρθρώσεως τών γεωργικών και κτηνοτροφικών εκμεταλλεύσεων τής Χώρας και τήν εκτίμησιν τού ύψους και τών χαρακτηριστικών τής απασχολήσεως εις τήν γεωργίαν—κτηνοτροφίαν. Τα στοιχεία ταύτα θά χρησιμοποιηθούν διά τήν χάραξιν τής αγροτικής πολιτικής τού Κράτους, τήν έδραίωσιν τού προγραμματισμού εις τούς τομείς τής γεωργίας και κτηνοτροφίας, ως και τήν υποβοήθησιν τού προγράμματος έναρμονίσεως τής αγροτικής πολιτικής τής Χώρας προς τήν τοιούτην τών Χωρών—Μελών τής Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας.

Άρθρον 2.

Η υπό τού άρθρου 1 τού παρόντος προβλεπομένη δειγματοληπτική έρευνα θά διενεργηθῇ ἐν τῷ πλαισίῳ ἀναλόγων έρευνών τών Χωρών—Μελών τής Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, συμφώνως προς μεθόδους και ἐπὶ τῇ βάσει προτύπων τὰ ὅποια ἔχουν καθιερωθῇ εἰς τὰς ὡς ἄνω Χώρας—Μέλη, καταλλήλως προσαρμοζομένων προς τὰς εἰδικὰς συνθήκας καὶ τὰς ἀνάγκας τής Χώρας.

Άρθρον 3.

Η διά τού παρόντος προβλεπομένη δειγματοληπτική έρευνα θάλει διενεργηθῇ κατά τήν κυρίαν αὐτῆς φάσιν κατά τὸ ἔτος 1977, συμπληρωμένη διά συναφών έρευνών μικροτέρας ἐκτάσεως κατά τὸ ἔτος 1978.

Εἰς τὴν ἐπὶ τού Συντονισμού Υπουργόν, ἀνατίθεμεν τήν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τού παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Σεπτεμβρίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΠΑΝΑΓ. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΤΟΣ

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΩΝ

(4)

Στο 651/1977 Π. Δ/γμα «περί δυνατότητας μετατάξεως ήσασλισμένων τού Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων εις άνωτέρω ασφαλιστικήν κατηγορίαν», πού δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 212/3.8.77 (τεύχος Α'), ή τελευταία λέξη τού έκτου στίχου τής παραγράφου 4 τού άρθρου 1 διορθώνεται, από τὸ ασφαλισμένο «γενομένων» (μετοχή), στο ήρθό «γινόμενων» (ούσιαστικό).

(Από τὸ Υπουργ. Κοιν. Υπηρεσιών)